

РЕШЕНИЕ

№ 6598

гр. София, 23.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **3692** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК и чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба вх. № 25199/12.08.2020г., подадена от Б. Я. М., за допълване на решение № 3724/09.07.2020г., постановено по адм. дело № 3692/2019г. по описа на Административен съд София-град, както и за изменение на същото решение в частта му за разностите. Молбата е бланкетна, не съдържа никакви съображения, единствено са посочени разпоредбите на чл. 172а, ал. 2, чл. 176 от АПК и чл. 248, чл. 250 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

С разпореждане на съда молбата е оставена без движение, като на молителя е указано в 7-дневен срок от съобщението да посочи точно и мотивирано какви са основанията за допълване и изменение на решението в частта му за разностите. По този повод молителят е депозирал четири уточняващи молби.

Молбата е допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, но разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 176, ал. 1 от АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Съдебното решение е непълно, когато не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора остава висящ. Целта на постановяването на допълнително решение е съдът да се произнесе по целия предмет на оспорване, а не да пререшава вече решен правен спор.

Видно от мотивите към решение № 3724 от 09.07.2020г., чието допълване се иска, съдът се е произнесъл по цялото оспорване на жалбоподателя, като е извършил

цялостна проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146 от АПК, в резултат на което е приел, че жалбата на Б. Я. М. срещу мълчалив отказ на [фирма] да му предостави достъп до отнасящи се за него лични данни, поискан със заявление от 07.07.2016г. по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД, е неоснователна и като такава я е отхвърлил.

Видно от изложеното в уточняващите молби, на практика молителят цели пререшаване на спора, като дори предлага извършване на смислови корекции на части от мотивите на решението. Както се посочи, процедурата по чл. 176 от АПК не е средство за пререшаване на правния спор и постигане на желан от молителя резултат. Не е налице хипотезата на непълно решение, тъй като предметът на делото е изчерпан и не е останал висящ спор. В допълнение следва да се отбележи, че на допълване по реда на чл. 176 от АПК подлежи съдебното решение (диспозитива), но не и мотивите, които не са част от съдебното решение – чл. 172, ал. 2 от АПК, в каквато насока са исканията на молителя.

По изложените съображения молбата за допълване на решението следва да бъде оставена без уважение.

Неоснователно се явява и искането на молителя за изменение на решението в частта за разноските.

Производството по адм. дело № 3692/2019г. по описа на АССГ е образувано по жалба на Б. Я. М. против мълчалив отказ на [фирма] да му предостави достъп до отнасящи се за него лични данни, поискан със заявление от 07.07.2016г. по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД (отм).

Делото е образувано по реда на чл. 226 от АПК, след като с решение № 2500 от 20.02.2019г. по адм. дело № 10745/2017г., постановено по описа на Върховния административен съд, е отменено решение № 3001 от 02.05.2017г. по адм. дело № 8414/2016г. по описа на АССГ, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

С решение № 3724 от 09.07.2020г., постановено по адм. дело № 3692/2019г., съдът е отхвърлил жалбата на Б. Я. М. против мълчалив отказ на [фирма] да му предостави достъп до отнасящи се за него лични данни, поискан със заявление от 07.07.2016г. по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД (отм).

Съобразно изхода на спора съдът е уважил претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски съгласно списък по чл. 80 от ГПК, приложен на л. 36 от делото, както е осъдил жалбоподателя да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 325 лева, представляващи 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за производството по адм. дело № 8414/2016г. по описа на АССГ, 36-ти състав и 25 лв. заплатена държавна такса за производството пред ВАС.

Молителят счита, че съдът неправилно е присъдил на ответника разноски, направени в производството по адм. дело № 8414/2016г. по описа на АССГ. Счита, че по арг. от чл. 226, ал. 3 от АПК съдът е следвало да присъди единствено разноските за водене на делото във Върховния административен съд, но в случая последните са недължими, тъй като в отменителното решение на ВАС липсвало указание за присъждането им.

С оглед изхода на делото и направеното искане от ответника, на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 226, ал. 3 от АПК, съдът е осъдил жалбоподателя да плати на ответника направените по делото разноски. В съответствие с чл. 226, ал. 3 от АПК съдът се е произнесъл и по разноските за водене на делото във ВАС, а съобразно изхода на спора е присъдил и разноските, направени по адм. дело № 8414/2016г. на АССГ. Ето защо

искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно.
Водим от горното и на основание чл. 176 от АПК и чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх. № 25199/12.08.2020г., подадена от Б. Я. М., за постановяване на допълнително решение по адм. дело № 3692/2019г. по описа на Административен съд София-град.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх. № 25199/12.08.2020г., подадена от Б. Я. М., за изменение на решение № 3724/09.07.2020г., постановено по адм. дело № 3692/2019г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: